

۲۰۱۹/۰۱/۱۷

نوید احمد بارکزی

پول معادل معاش صدها مامور پایین رتبه، خرج دسترخوان شورای صلح می شود

تحقیق آژانس خبری پژواک نشان می دهد که مصارف ماهوار شورای عالی صلح از بابت پول دسترخوان ۷۲ تن، معاش کارمندان و تیل، در کل به حدود ۲۶ میلیون افغانی می رسد. شورای حدود هفتاد نفری عالی صلح، در سال ۱۳۸۹ از سوی حامد کرزی رییس جمهور پیشین کشور برای مصالحه با طالبان ایجاد شده است. این شورا پول هنگفتی را مصرف کرده است؛ اما هنوز هم صلح نشده و جنگ نسبت به گذشته به مراتب خونین تر گردیده است. مصرف های سنگین این شورا هنوز هم ادامه دارد و با در نظر داشت مصارف یادشده ماهوار، سالانه تنها در سه بخش یادشده مصرف های این شورا به بیش از ۳۰۰ میلیون افغانی می رسد.

پول دسترخوان

جدول استحقاق خرج دسترخوان شورای صلح ماه میزان سال روان که در دسترس آژانس خبری پژواک قرار گرفته است، نشان می دهد که به ۷۲ تن شامل رییس، معاونین، رییس دارالانشاء، اعضا و هیئت اجراییه شورای عالی صلح، در کل ماهوار بیش از ۷,۱ میلیون افغانی به عنوان پول دسترخوان پرداخت می شود. بیشترین مبلغی که به عنوان پول دسترخوان در ماه یادشده دریافت کرده است، محمد کریم خلیلی رییس شورای عالی صلح و محمد اکرم خیلواک رییس دارالانشای این شورا در آن زمان می باشند. قابل ذکر است که در ۱۸ قوس سال روان، محمد عمر داوودزی در عوض خیلواک به حیث رییس دارالانشای این شورا تقرر یافته است. پول دسترخوان رییس شورا، بیش از ۴۷۸ هزار و رییس دارالانشای شورا نزدیک به ۴۵۸ هزار افغانی می شود.

کمترین (۴۱۰۰۰) افغانی که به عنوان پول دسترخوان می گیرند، ۴۳ عضو این شورا می باشند. سیف الدین سیحون استاد پوهنتون و کارشناس مسایل اقتصادی، پرداخت پول گزاف به نام دسترخوان به مقام های شورای صلح به خصوص رییس شورا و رییس دارالانشای شورا را ناعادلانه می داند و می گوید که دادن چنین امتیازات در داخل نظام، برای نهادسازی خیلی خطرناک و مضر تمام می شود. به گفته او پرداخت این چنین امتیازات در شورای عالی صلح، بر می گردد به نهادی که بودجه شورا را می پردازد.

به گفته وی، این نهاد پرداخت کننده پول، باید پاسخ دهد که بر اساس کدام معیار، این مبالغ هنگفت را برای شورای عالی صلح اختصاص داده است.

مصارف شورای عالی صلح، از کمک های تمویل کننده گان بیرونی پرداخت می شود.

«شرم است گرفتن این چنین پول»

محمد مسیح باشنده کارته نو شهر کابل، در مورد خرج دسترخوان مقام های این شورا گفت: «اکثریت مردم افغانستان زیر خط فقر زندگی می کنند، شرم است به این مقام ها که ماهانه در حالی حدود نیم میلیون افغانی پول دسترخوان می گیرند، که برخی هموطنان شان نان خشک برای خوردن ندارند.»

به اساس یک گزارش، چهل درصد مردم افغانستان زیر خطر فقر زندگی می کنند.

به گفته او وقتی که رییس شورای عالی صلح، تنها برای دسترخوانش نزدیک به ۵۰۰ هزار افغانی دریافت می کند، این مردم و این کشور هر گز روی صلح را نخواهند دید.

وی، ضمن انتقاد سخت بر پرداخت این مقدار پول به نام دسترخوان به مقام های شورا، افزود که در افغانستان تمامی امکانات و امتیازات فقط برای یک حلقه خاص اختصاص داده می شود و حکومت از باقی مردم مثل چوب هیزم استفاده می کند.

معاش ماهوار کارمندان

کاپی سند معاش ماهوار که پژواک به دست آورده است، نشان می دهد که پول سالانه معاش نزدیک به ۵۰۰ کارمند شورای صلح که رییس، پنج معاون، هجده عضو هیئت اجراییه و اعضای این شورا شامل آنها نمی باشند، بیش از ۲۱۶ میلیون افغانی می شود.

این در حالی است که به اساس معلومات یک منبع در این شورا؛ رییس، پنج معاون، هجده عضو هیئت اجراییه و دو عضو ارشد این شورا، بر علاوه پول دسترخوان، معاش نیز دارند؛ اما به سایر اعضای شورا معاش داده نمی شود.

این منبع در مورد مقدار معاش رییس، پنج معاون، هجده عضو هیئت اجراییه و دو عضو ارشد این شورا معلومات دقیق نداد؛ اما گفت که معاش های معادل معاش وزراء و معینان را دارند.

او افزود که برخی اعضای هیئت اجرایی شورای صلح، بر علاوه معاش و امتیازات این شورا، وظایف دیگری بیرون از شورا در چوکات دولت را نیز عهده دارند و از این مدرک نیز معاش دریافت می کنند.

به اساس یافته های پژواک، بلندترین معاش حدود ۵۰۰ کارمند شورا بیش از ۲۱۳ هزار افغانی و کمترین شمار زیاد آنها نزدیک به ۱۸۰۰۰ افغانی می باشد. قابل ذکر است که تنها یک تن در شورا نزدیک به ۱۴۰۰۰ افغانی معاش دارد.

این در حالی است که به اساس معلومات، کمترین معاش مامور رتبه ششم دولت ۶۵۰۰ تا ۷۵۰۰ افغانی می باشد؛ اما در شورای عالی صلح معاش صفاکاران نیز ۱۸ هزار افغانی می باشد.

پرداخت این چنین معاش های گزاف، و پول معادل معاش حدود یک هزار مامور پایین رتبه، در حالی خرج دسترخوان شورای صلح می شود که در حال حاضر، حدود ۴۰ درصد افراد واجد شرایط کار به شمول افراد تحصیل یافته در افغانستان بیکاراند و اگر جلو این چنین مصارف گزاف گرفته شود، می توان با این پول به شمار زیادی افراد بیکار و واجد شرایط کار، زمینه کار را مساعد کرد.

سیف الدین سیحون کارشناس امور اقتصادی، در اشاره به این مسایل گفت که معاشات هنگفت و غیر عادلانه، نه تنها در شورای صلح پرداخت می شود، بلکه در ریاست جمهوری، ریاست اجرایی و برخی نهادهای دیگر نیز به نام مشاورین و غیره پرداخت می گردد.

او گفت که توزیع معاشات، بسیار نابرابر و ناعادلانه است و حکومت نتوانسته است یک معیار مشخص برای پرداخت معاشات تعیین کند.

به گفته وی، معیارها برای توزیع معاشات و امتیازات برای مقام های عالیترتبه وجود ندارد و برای هرکس بر اساس روابط و نزدیک بودن شان با خارجی ها و رییس جمهور، امتیازات پرداخت می شود.

وی افزود که حکومت و تمویل کننده گان، مکلف اند تا یک بار مصارفی را که به نام صلح می کنند، بررسی نمایند که آیا این مصارف موثر است و یا خیر؟

سیحون گفت در صورتی که مصارف در این شورا هیچ موثریت نداشته باشد، باید درب شورای عالی صلح بسته شود و از این امکانات، در بخش های دیگر استفاده گردد.

به باور او؛ ضعف، ناتوانی و عدم علاقه مندی شورای عالی صلح برای تامین صلح در کشور، سبب شده است تا کلید صلح را کشورهای همسایه، منطقه و جهان به دست گیرند و نقش این نهاد را سمبولیک سازد.

مصرف تیل موثرها

سندی که کاپی آن به پژواک رسیده است، بیانگر آن است که از بودجه این شورا، ماهانه مصارف تیل ۵۹ موتر که بیش از هفت میلیون افغانی می شود، پرداخت می گردد. ماهوار حدود ۳۷ هزار افغانی این پول به سه موتر رییس و همین مقدار به سه موتر رییس دارالانشای شورا داده می شود.

سیحون در این مورد گفت: "وقتی می بینیم که تنها مصرف دسترخوان رییس و برخی اعضای این نهاد تا به حدود پنجصد هزار افغانی می رسد، مصارف تیل را که این نهاد می کند، خیلی اندک است."

اما او افزود وقتی معاش یک مامور دولت ۱۲ هزار افغانی است و این مامور با همان معاش هم کرایه خانه می دهد و هم احتیاجاتش را تامین می کند، و این معاش برابر است به مصرف تیل یک موتر تعقیبی رییس شورای صلح، پس چگونه می شود که در این کشور صلح و ثبات را تامین کرد.

رییس، اعضا و بخش دارالانشای شورا از امتیازات شان بگذرند

گلرحمان قاضی کارشناس مسایل سیاسی و حقوقی گفت اگر پولی که شورای عالی صلح در چند سال گذشته به مصرف رسانیده؛ در بخش های زیربنایی به مصرف می رسد، می توانست نتیجه بهتری دهد؛ نتیجه که شاید سرنوشت هزاران جوانی را که امروز به دلیل نبود فرصت کار و زمینه های دیگر مجبور به فرار از کشور شدند و یا عده ای هم دچار سرگردانی های دیگر در کشور هستند، تغییر دهد.

به گفته او ایجاد شورای عالی صلح، برای کثیری خبرخوش آیندی بود؛ برخی ها حضور شماری شخصیت ها با اعتبار و مردمی در این شورا را به فال نیک گرفتند و آن را ستودند؛ اما بعد مشخص شد که این پروسه یک پروژه ای بیش نبود؛ در حالیکه کارهای پروژه بی در افغانستان نتیجه مثبت نداشته است.

او گفت که سپس هر کس برای کسب حقوق و امتیازات، در این پروسه دخیل شد و با گرفتن حقوق و امتیاز بالا، اصل هدف را که همانا صلح عادلانه، دوامدار و همه شمول بوده، فراموش کردند.

به باور او، مسایل صلح بدون قربانی پیش برده نمی شود و تا زمانی که رییس، اعضا و بخش دارالانشای این شورا از امتیازات مادی شان نگذرنند، هر گز برای صلح واقعی تلاش نخواهند کرد. او گفت: "منصرف شدن از امتیازات می تواند استقلال این شورا را تامین کند و این استقلال، موجب خواهد شد اعتبار این شورا تامین شده و مخالفان نیز بالای آن اعتماد کند." او افزود تا زمانی که این شورا، مخلصانه برای تامین صلح کار نکند و در گفتگوهای صلح استقلال خود را نداشته باشد، مخالفان مسلح دولت نیز بالای آن اعتماد نمی کنند و می روند با کسانی صلح می کنند که مصارف این شورا را تامین می کند. آژانس خبری پژواک با چندین بار تماس برقرار کردن و فرستان برخی پرسش ها به شورای عالی صلح، موفق به دریافت پاسخ این شورا در این راستا نگردید.

